

Núm. de Protocol: 93-064

S E N T E N C I A N U M . 9 4 - 1 5

PARTS:

Apel.lant: Sr. E.S.P.

Representant: M.T.N.

Advocat: A.M.N.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: I.S.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 13 de juny de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-064.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Jutjat Administratiu i Fiscal, en sentència número 93-61, de 30 de novembre de 1993, va desestimar la demanda deduïda pel Sr. E.S.P. contra la decisió del M.I. Govern per la qual se li imposava una sanció de 1.156.305 pessetes com a autor d'una infracció de contraban.

2.- Contra l'esmentada sentència, la part agent va interposar, el 18 de febrer de 1994, recurs d'apel·lació davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior, en el qual al·legava la manca de voluntarietat en la infracció.

3.- Una vegada designat el magistrat ponent, se'n va donar trasllat a la representació del M.I. Govern, que va presentar contestació a l'apel·lació el 9 de març de 1994, oposant-se a les manifestacions de l'apel·lant.

4.- S'assenyalà, com a dia per a la vista oral, el 19 de maig de 1994, que tingué lloc a la Casa de la Vall, acte en el que les parts varen fer les manifestacions més adients a llurs pretensions, i el mateix dia va quedar el recurs vist per a deliberació i decisió.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència del Jutjat Administratiu i Fiscal confirmà la sanció que el M.I. Govern va imposar a l'apel·lant com a autor d'una infracció de contraban, prevista a l'article 24 de la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte, de 26 de juny de 1991.

Els fets constitutius de la infracció, que no es discuteixen, van consistir en que els agents de duana de Sant Julià de Lòria, el 21 de desembre de 1992, quan estaven controlant un vehicle dins la zona de la duana, van veure que el vehicle matrícula *** portava mercaderia i no s'aturava a la

zona de control, per la qual cosa el van seguir fins a l'entrada de Sant Julià. Un cop retornats a la zona de la duana, van comprovar com el vehicle, que era conduït pel Sr. E.S.P., portava material electrònic per valor de 1.101.246 pessetes, destinat a la discoteca "O.A. ".

Tercer.- L'apel·lant fonamenta el seu recurs en que en cap moment va negar que portés material electrònic i en que desconeixia que tingués l'obligació de declarar a la duana el que portava.

L'article 24.1.a) de la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte considera infracció de defraudació per contraban qualsevol importació de mercaderies o de bens dut a terme sense declaració, quan amb aquesta omisió es produeix una defraudació de l'impost. La vigència del principi de legalitat, de conformitat amb el qual ningú pot ésser sancionat per fets que no estaven tipificats com infracció en el moment de cometre'ls, no significa que la ignorància de la llei sancionadora vigent eximeixi de la seva aplicació, ja que és elemental, en tot ordenament jurídic, el principi de "ignorantia legis non excusat".

Quart.- Com a complement d'aquest principi, l'Administració ha d'exercir les potestats sancionadores que li atribueix l'ordenament jurídic en el marc del procediment que sigui aplicable i d'acord amb les normes substantives vigents, i ambdós aspectes són susceptibles de control jurisdiccional.

No hi ha cap dubte que es van seguir, pels agents de duana, les prescripcions que estableix el Títol II del Reglament Regulador del Procediment Sancionador, de 10 de gener de 1991, i que la sanció s'ajusta plenament a allò que disposa l'article 24.4 de la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte, que estableix una sanció, per casos com el present, igual a quinze vegades l'import de l'impost defraudat.

Per tot el que hem exposat, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència del Jutjat Administratiu i Fiscal.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. E.S.P. contra la sentència número 93-61, de 30 de novembre, del Jutjat Administratiu i Fiscal, que es confirma íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE

